

Enxarxats

M'agrada llegir, m'agraden els llibres i m'agraden les llibreries. Sobretot les taules de les llibreries, aquests espais on deixen les novetats, classificades per gènere literari, per idiomes... O, sense cap ordre. Miro, n'agafo un. Per quina raó? L'autor? L'editorial? La tapa? L'obro, el fullejo, el deixo o me'l quedo, ja. Aquest, "Enxarxats", me'l vaig quedar ja.

Era un llibre maco. Crec que vaig copsar el fons verd de la tapa, el dibuix de sobre no el vaig arribar a veure, l'autora, m'era desconeguda, el títol, Enxarxats, era intrigant. Tanmateix diria que el vaig obrir d'esma i a la primera pàgina vaig llegir això:

"El pampallugueig a la pantalla de l'ordinador fa que en Marcel deixi de teclejar i obri tot seguit la finestra d'incidències a la zona Peu del Funicular". Vaig passar línies... i vaig continuar: "Com cada tarda baixava esperitat la carretera de Vallvidrera quan, en sortir del revolt que dona al Mirador, m'ha sorprès veure-hi una solitària figura femenina retallada contra el cel..."

Vídeo d'aproximació, foto panoràmica. Close-up//

Ves per on! El meu barri! Vaig fullejar el llibre, ràpidament. A la tapa em deien que l'autora Carme Torres era doctora en robòtica, que la novel·la era de ciència ficció, inquietant. Érem a l'estiu.

M'abelleix compartir els bons moments de lectura i des del juliol volia dedicar la columna a Enxarxats. És una novel·la d'intriga. Els personatges, presos en una immensa teranyina, aranya inclosa, naveguen entre un món real (el meu barri, la meua ciutat i petites incursions a Luxemburg, Estats Units) i un món virtual. Són personatges de ficció, però últimament, cada vegada més, faig meus els seus dubtes, anhels i dèries; com ells, em sento immersa en un munt d'informacions veritables o falses, que m'il·lusionen, que m'enrabien, que em fan mal. Presonera d'una xarxa?

Bé, no us en dic res més. Carme Torres, "Enxarxats", Edició Males Herbes. Un bon llibre és sempre benvingut!

Que us el portin els Reis, d'Orient.

GERTRUDIS